Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
PAOLA MENGOZZIJA
predstavljeni 26. julija 2017 [1]

Zadeva C-61/16 P

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)
proti

Giant (China) Co. Ltd

„Pritožba – Damping – Uredba (EU) št. 502/2013 – Uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske – Uredba (ES) št. 1225/2009 – Člen 18(1) – Sodelovanje – Pojem ‚potrebne informacije' – Zahtevek za individualno obravnavo – Tveganje izogibanja"

I. Uvod

1. Ta zadeva se nanaša na pritožbo, ki jo je vložilo združenje European Bicycle Manufacturers Association (v nadaljevanju: EBMA), ki zastopa interese evropskih proizvajalcev koles. V pritožbi združenje EBMA Sodišču predlaga, naj razveljavi sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 26. novembra 2015, Giant (China)/Svet [2] (v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to razglasilo Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 502/2013 z dne 29. maja 2013 [3] (v nadaljevanju: sporna uredba) za nično v delu, v katerem se nanaša na kitajskega proizvajalca koles Giant (China) Co. Ltd. (v nadaljevanju: Giant).

2. Združenje EBMA ob podpori Sveta Evropske unije in Evropske komisije (v nadaljevanju: oba skupaj: instituciji) v bistvu izpodbija sklep Splošnega sodišča v izpodbijani sodbi, po katerem Svetu nobeden od elementov, na katere se sklicuje, ni omogočal, da v sporni uredbi zavrne uporabo individualne protidampinške dajatve za družbo Giant.

3. Ta zadeva Sodišču ponuja priložnost, da poda pojasnila o uporabi člena 18 Uredbe (ES) št. 1225/2009z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti [4] (v nadaljevanju: osnovna uredba), to je določbe, ki ureja nesodelovanje zainteresiranih strank v protidampinških preiskavah, in, natančneje, o pojmu „potrebne informacije", kot so določene v odstavku 1 tega člena.

1 Jezik izvirnika: francoščina.

2 T-425/13, neobjavljena, EU:T:2015:896.

3 Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 502/2013 z dne 29. maja 2013 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 990/2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po vmesnem pregledu v skladu s členom 11(3) Uredbe (ES) št. 1225/2009 (UL 2013, L 153, str. 17).

4 UL 2009, L 343, str. 51, in popravek UL 2010, L 7, str. 22. V času preiskave, ki se obravnava v tej zadevi, so bile določbe o uvajanju protidampinških ukrepov s strani Evropske unije določene s to uredbo..

II. Pravni okvir

4. Člen 2(8) in (9) osnovne uredbe, ki se nanaša na določanje izvozne cene, določa:

„8. Izvozna cena je cena, ki se je dejansko plačala ali se plačuje za izdelek, ko se ta izvozi iz države izvoznice v Skupnost.

9. V primerih, ko izvozne cene ni ali se zdi, da je izvozna cena nezanesljiva zaradi kake povezave ali kompenzacijskega dogovora med izvoznikom in uvoznikom iz tretje države, se izvozna cena lahko računsko določi na osnovi cene, po kateri so uvoženi izdelki prvič preprodani neodvisnemu kupcu ali, če se izdelki ne preprodajajo neodvisnemu kupcu ali se ne preprodajajo v enakem stanju, kot so bili uvoženi, na kateri koli razumni osnovi.“

5. Člen 18 osnovne uredbe določa:

„1. V primerih, ko katera koli stranka ne dovoli dostopa do informacij ali na kak drug način ne dobavi potrebnih informacij v rokih, ki jih navaja ta uredba, ali pa močno ovira preiskavo, se lahko začasne ali dokončne ugotovitve, bodisi pozitivne ali negativne, naredijo na osnovi dostopnih dejstev. Če se ugotovi, da je katera koli zainteresirana stranka dostavila napačne ali zavajajoče informacije, se te informacije ne upoštevajo in se lahko uporabijo dostopna dejstva. Zainteresirane stranke je treba opozoriti na posledice nesodelovanja.

[…]

3. Če informacije, ki jih predloži kaka zainteresirana stranka, niso idealne v vseh pogledih, jih vseeno ne bi bilo treba zanemariti, pod pogojem, da pomanjkljivosti niso takšne, da bi povzročile pretirane težave pri doseganju razumno točnih ugotovitev, in pod pogojem, da so informacije na ustrezen način in pravočasno predložene, da so preverljive in da je zainteresirana stranka delovala po svojih najboljših zmožnostih.

[…]“.

III. Dejansko stanje in sporna uredba

A. Postopek, v katerem je bila sprejeta sporna uredba

6. Dejansko stanje spora je podrobno predstavljeno v točkah od 1 do 25 izpodbijane sodbe, na katere napotujem. Za potrebe tega postopka bom spomnil samo na napoved Komisije z dne 9. marca 2012, da bo po uradni dolžnosti začela vmesni pregled protidampinških ukrepov, ki jih je določila (in večkrat pregledala) za uvoz koles s poreklom iz Kitajske v Unijo. [5]

7. Med skupinami kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki so v obdobju preiskave (med 1. januarjem in 31. decembrom 2011) prijavili izvoz v Unijo, je bila skupina, v katero spada družba Giant (v nadaljevanju: skupina Giant).

8. Ena od družb skupine Giant je bila družba Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd (v nadaljevanju: GP), skupno podjetje, ki sta ga ustanovili družba Giant in družba Jinshan Development and Construction (v nadaljevanju: Jinshan). [6] Družba GP je septembra 2011 prenehala z dejavnostjo in je bila v likvidaciji, zato je skupina Giant Komisiji predlagala, naj jo izključi iz preiskave.

5 Za več podrobnosti glejte točke od 2 do 8 izpodbijane sodbe.

6 Glej točko 14 izpodbijane sodbe, v kateri je razdelana nadzorna struktura družbe GP.

9. Komisija je 15. maja 2012 družbi Giant poslala obrazec zahtevka za tržnogospodarsko obravnavo (v nadaljevanju: TGO) v skladu s členom 2(7)(b) osnovne uredbe. Obvestila jo je tudi, da morajo, če želi TGO, vse njene povezane družbe na Kitajskem izpolniti obrazec zahtevka za TGO, tudi družba GP, ker je ta družba proizvajala kolesa in je bila v obdobju preiskave največji izvoznik skupine Giant v Unijo.

10. V okviru dopisovanja, ki je potekalo med preiskavo, je Komisija v bistvu obvestila družbo Giant, da šteje, da je prek družbe GP skupina Giant povezana s skupino, v katero spada družba Jinshan (v nadaljevanju: skupina Jinshan), ki ima svoje glavne naložbe v proizvodnji in prodaji koles. Po mnenju Komisije bi zato družba Giant morala vrniti obrazec zahtevka za TGO in odgovore na protidampinški vprašalnik tudi za subjekte skupine Jinshan. Komisija je družbo Giant obvestila tudi, da bo, če ne prejme teh obrazcev in vprašalnikov, uporabila člen 18 osnovne uredbe in zavrnila zahtevek za TGO, ki ga je vložila skupina Giant.[7]

11. Med preiskavo je družba Giant oddala obrazce zahtevka za TGO za šest družb v svoji skupini, med drugim družbo GP, nato pa je poslala odgovore na protidampinški vprašalnik za enajst družb v svoji skupini, med drugim družbo GP, ki sodelujejo v proizvodnji in pri izvozu zadevnega izdelka, ter za šest odvisnih družb, ki so bile za prodajo ustanovljene na ozemlju Evropske unije. Vendar pa je večkrat navedla, da naj zaradi tega, ker je z družbo Jinshan povezana zgolj zelo posredno prek družbe GP, ne bi bila zavezana k oddaji zahtevka za TGO in izpolnjevanju protidampinškega vprašalnika za družbo Jinhsan in njene odvisne družbe niti naj ne bi imela te možnosti.[8]

12. Komisija je 23. oktobra 2012 obvestila družbo Giant, da ni prejela zahtevka za TGO za družbe skupine Jinshan in da zato ne more vsebinsko proučiti njenega zahtevka za TGO. Komisija se je posledično odločila uporabiti člen 18(1) osnovne uredbe in v celoti ne upoštevati informacij, ki jih je predložila družba Giant v zvezi s svojim zahtevkom za TGO.

13. Komisija je 21. marca 2013 obvestila družbo Giant, da namerava uporabiti omenjeni člen 18(1) in oblikovati svoje sklepe na osnovi dostopnih dejstev tudi za določitev izvozne cene, ker naj ob neobstoju izčrpnih informacij o vseh strankah, povezanih z družbo GP, ne bi bilo mogoče opraviti primernih in zanesljivih izračunov glede izvozne cene in torej tudi ne določiti individualne stopnje dampinga za družbo GP in nato za celotno skupino Giant.

B. Sporna uredba

14. Svet je sprejel sporno uredbo 5. junija 2013. V uvodnih izjavah 63 in 64 te uredbe je Svet zavrnil zahtevek za TGO, ki ga je vložila skupina Giant, ker je Komisija na svojo zahtevo po informacijah od te skupine prejela zelo pomanjkljiv odgovor. Svet je navedel, da je bil zaradi nepripravljenosti družbe Giant, da bi predložila vse potrebne podatke o strukturi svoje skupine, uporabljen člen 18(1) osnovne uredbe in omenjeni zahtevek zavrnjen.

15. Nato je v uvodnih izjavah od 131 do 141 sporne uredbe Svet dodal še, da je bil za določitev izvozne cene družbe Giant uporabljen člen 18(1) osnovne uredbe.

16. Svet je navedel, da družba Giant službam Komisije ni želela predložiti potrebnih podatkov o strukturi skupine in bistvenih informacij o proizvodnji, obsegu prodaje ter izvoznih cenah zadevnega izdelka za Unijo, ki jih je skupina Jinshan dosegla v obdobju preiskave. V preiskavi je bilo potrjeno, da je bila ena od odvisnih družb skupine Giant – namreč GP – prek skupne lastniške strukture in tesnih strukturnih in poslovodskih povezav povezana s skupino Jinshan in da je slednja sodelovala pri proizvodnji in prodaji zadevnega izdelka na Kitajskem. Ker obrazec zahtevka za TGO in odgovor na

7 Glej točki 15 in 17 izpodbijane sodbe.

8 Glej točke 16, od 18 do 20, 22 in 24 izpodbijane sodbe.

protidampinški vprašalnik za družbe skupine Jinshan nista bila vrnjena, Svet ni mogel ugotoviti, v kolikšni meri sta proizvodnja in prodaja zadevnega izdelka te skupine vplivali na določitev izvozne cene, kar zadeva družbo GP, in posledično na celotno skupino Giant. Po mnenju Sveta torej ni bilo mogoče izdelati celovitih in zanesljivih izračunov glede izvozne cene in tako tudi ne določiti individualne stopnje za družbo GP ter na njeni osnovi še za skupino Giant kot celoto. [9]

17. V odgovoru na trditev družbe Giant, v skladu s katero naj v nobenem primeru ne bi bilo tveganja izogibanja možnim protidampinškim ukrepom, saj naj bi družba GP, ki je predstavljala edino povezavo med obema skupinama, v celoti prenehala poslovati septembra 2011, je Svet navedel, da je ob koncu obdobja preiskave družba GP kot subjekt še vedno obstajala in da bi se posledično proizvodna dejavnost lahko kadar koli v prihodnosti nadaljevala. [10]

18. V sporni uredbi je bila zato za družbo Giant določena stopnja dokončne protidampinške dajatve v višini 48,5 %, ki se uporablja za vse kitajske proizvajalce izvoznike, ki niso bili deležni individualne obravnave.

IV. Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

19. Družba Giant je 19. avgusta 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti sporne uredbe. Družba Giant je v utemeljitev tožbe navedla osem tožbenih razlogov. Vendar pa je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi proučilo samo tri tožbene razloge. [11]

20. Splošno sodišče je najprej navedlo, da je Svet družbi Giant zavrnil odobritev individualne obravnave na podlagi dveh elementov: prvič, zaradi neobstoja izčrpnih informacij o vseh strankah, povezanih z družbo GP – natančneje o družbah skupine Jinshan – kar je po njegovem mnenju onemogočalo določitev izvozne cene skupine Giant in s tem individualne protidampinške dajatve za to skupino; drugič, zaradi obstoja tveganja izogibanja protidampinškim ukrepom. V teh okoliščinah se je Splošno sodišče odločilo najprej analizirati tožbene razloge v zvezi s tema dvema vidikoma.

21. Kar zadeva prvi vidik, je Splošno sodišče ugotovilo, da je Svet na osnovi podatkov, ki mu jih je predložila družba Giant, razpolagal s potrebnimi informacijami za izračun zanesljive izvozne cene skupine Giant ter na osnovi tega za določitev individualne stopnje dampinga in protidampinške dajatve za to skupino. Po mnenju Splošnega sodišča je torej Svet za družbo Giant neupravičeno uporabil člen 18(1) osnovne uredbe in svoje sklepe glede določitve izvozne cene skupine Giant utemeljil na osnovi dostopnih dejstev. [12] Splošno sodišče je nato zavrnilo trditve Sveta, po katerih naj bi družba Giant med postopkom predložila napačne ali zavajajoče informacije. [13]

22. Glede drugega vidika je Splošno sodišče ocenilo, da naj se v okoliščinah v obravnavani zadevi Svet za utemeljitev zavrnitve določitve individualne protidampinške dajatve za družbo Giant ne bi mogel sklicevati na tveganje izogibanja. [14]

23. Splošno sodišče je tako sklenilo, da nobeden od elementov, na katere se je skliceval Svet, temu ne omogoča zavrnitve individualne obravnave družbe Giant, in je posledično razglasilo sporno uredbo za nično v delu, v katerem se nanaša na tega proizvajalca izvoznika, ne da bi proučilo njene ostale tožbene razloge.

9 Glej uvodne izjave od 131 do 135 sporne uredbe.

10 Glej uvodno izjavo 137 sporne uredbe.

11 Gre za prvi del tretjega in petega tožbenega razloga na eni strani in za sedmi tožbeni razlog, ki jih je pred Splošnim sodiščem predstavila družba Giant, na drugi strani. Glej podrobneje točke od 46 do 51 izpodbijane sodbe.

12 Točke od 56 do 70 in 77 izpodbijane sodbe.

13 Točke od 71 do 76 izpodbijane sodbe.

14 Točke od 79 do 90 izpodbijane sodbe.

V. Predlogi strank

24. Združenje EBMA s svojo pritožbo Sodišču predlaga, naj razveljavi izpodbijano sodbo, naj vsebinsko odloči o zadevi in zavrne tožbo za razglasitev ničnosti ali pa naj zadevo vrne Splošnemu sodišču, da vsebinsko odloči o tožbi za razglasitev ničnosti- Združenje EBMA Sodišču predlaga tudi, naj družbi Giant naloži plačilo stroškov, nastalih v zvezi s pritožbo in njegovo intervencijo pred Splošnim sodiščem.

25. Družba Giant Sodišču predlaga, naj pritožbo razglasi za očitno nedopustno in/ali očitno neutemeljeno ter naj posledično z obrazloženim sklepom pritožbo v celoti zavrne oziroma naj v vsakem primeru pritožbo zavrne kot nedopustno in/ali neutemeljeno ter združenju EBMA naloži stroške tega postopka.

26. V odgovorih na pritožbo, predloženih v skladu s členom 172 Poslovnika Sodišča, Svet in Komisija Sodišču predlagata, naj razveljavi izpodbijano sodbo, naj vsebinsko odloči o zadevi in zavrne tožbo za razglasitev ničnosti ali pa naj zadevo vrne Splošnemu sodišču, da vsebinsko odloči o tožbi za razglasitev ničnosti. Predlagata tudi, naj družbi Giant naloži plačilo stroškov, ki so tema institucijama nastali pred Splošnim sodiščem in Sodiščem.

VI. Analiza

27. Združenje EBMA v podporo svoji pritožbi navaja tri pritožbene razloge, ki se jim pridružujeta Svet in Komisija.

28. Prva dva pritožbena razloga, ki ju je smiselno analizirati skupaj, se nanašata na več primerov napačne uporabe prava pri uporabi člena 18(1) osnovne uredbe. V teh okoliščinah združenje EBMA Splošnemu sodišču očita še, da je prekoračilo svoje pristojnosti za sodni nadzor. S tretjim pritožbenim razlogom združenje EBMA trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo v analizi glede neobstoja tveganja izogibanja.

A. Prvi in drugi pritožbeni razlog

1. Povzetek trditev strank

29. S prvima dvema pritožbenima razlogoma združenje EBMA ob podpori institucij izpodbija analizo Splošnega sodišča, navedeno v točkah od 56 do 78 izpodbijane sodbe. V okviru teh dveh pritožbenih razlogov združenje EBMA v bistvu navaja štiri očitke, od katerih se prvi trije nanašajo na napačno uporabo člena 18(1) osnovne uredbe, četrti [15] pa na to, da naj bi Splošno sodišče prekoračilo svoje pristojnosti za sodni nadzor.

30. Prvič, združenje EBMA Splošnemu sodišču očita, da je pri presoji, kako je Svet v sporni uredbi uporabil člen 18(1) osnovne uredbe, uporabilo napačno pravno analizo.

31. Po mnenju združenja EBMA lahko institucije „dostopna dejstva“ v skladu s členom 18(1) in (3) osnovne uredbe uporabijo na tri načine: „globalno“, glede vseh informacij in podatkov, ki jih je predložila stranka; glede celovitega nabora informacij ali podatkov, kot je zahtevek za TGO ali zahtevek za individualno obravnavo; ali samo glede določenih vidikov nekega nabora informacij ali podatkov.

15 Ta očitek dejansko predstavlja ločen tožbeni razlog.

32. V izpodbijani sodbi pa naj bi Splošno sodišče izhajalo iz napačne predpostavke, da je Svet uporabil člen 18(1) osnovne uredbe za izvozno ceno družbe Giant (položaj, ki ustreza drugemu od treh opisanih primerov iz prejšnje točke). Svet naj bi, nasprotno, člen 18 moral uporabiti „globalno“ za skupino Giant, saj ta ni bila pripravljena predložiti celovitih informacij o svoji strukturi in zlasti o vseh obstoječih razmerjih, ki so prek družbe GP vzpostavljena med družbami skupine Giant in družbami skupine Jinshan. Zaradi te zavrnitve instituciji nista dobili natančne podobe o identiteti stranke, ki je sodelovala.

33. Komisija se pridružuje temu očitku in trdi, da je Splošno sodišče napačno razlagalo sporno uredbo, ker je menilo, da se uporaba člena 18(1) osnovne uredbe ne nanaša na določitev obsega resničnega izvoznika, temveč na poznejše vprašanje določitve izvozne cene.

34. Drugič, združenje EBMA Splošnemu sodišču očita, da je napačno uporabilo pravo, ko je presojalo sodelovanje družbe Giant v smislu člena 18(1) osnovne uredbe. Splošno sodišče bi moralo upoštevati, da družba Giant v preiskavi ni sodelovala, saj ni predložila minimalnih informacij, ki bi institucijama omogočile oblikovanje celovite in natančne podobe dejavnosti vseh družb, povezanih z njeno skupino, ki so bile udeležene pri proizvodnji ali prodaji zadevnega izdelka. V nasprotju s tem, kar je menilo Splošno sodišče, naj upoštevnost obstoječih razmerij med skupino Giant, družbo GP in skupino Jinshan ne bi bila omejena na transakcije, povezane z neposredno prodajo. Brez razpolaganja z minimalnimi osnovnimi informacijami instituciji nista mogli oceniti upoštevnosti vpletenosti skupine Jinshan in zlasti možnih načinov, na katere bi ta skupina lahko vplivala na dejavnosti družbe GP ter na ta način skupine Giant. Kot primer združenje EBMA navaja možen obstoj dogovorov o razdelitvi trga ali o skupnih cenovnih politikah med skupinama Giant in Jinshan, ki jih ne bi bilo mogoče razbrati iz tabel o prodaji ali iz konsolidiranih izkazov, ki jih je družba Giant predložila med preiskavo, lahko pa bi se odkrili s primerjavo vseh podatkov vseh družb. Svet se pridružuje temu očitku.

35. Tretjič, združenje EBMA trdi, da je z izpodbijano sodbo Komisiji napačno naloženo preveliko breme dokazovanja potrebnosti zahtevanih minimalnih osnovnih informacij o povezanih družbah, ki sodelujejo pri proizvodnji ali prodaji zadevnega izdelka. Toda obstoj povezave in tovrstna vpletenost naj bi zadostovala za to, da bi bil odgovor na protidampinški vprašalnik „potrebna“ informacija v smislu člena 18(1) osnovne uredbe. Komisija se pridružuje temu očitku in trdi, da je bilo z napačno razlago Splošnega sodišča dokazno breme po členu 18 osnovne uredbe obrnjeno in podjetjem, ki se odločijo, da ne bodo v celoti zadostila zahtevam Komisije v protidampinških preiskavah, ponujen „bonus“.

36. Četrtič, združenje EBMA ob podpori institucij Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je s tem, da je iz predstavljenih delnih dokazov izpeljalo sklepe, prevzelo njuno vlogo ter na ta način ni upoštevalo široke diskrecijske pravice, ki jo imata ti instituciji.

37. V zvezi s tem Svet dodaja, da sta ocena nujnosti informacij in njihova presoja zapletena postopka in da imata instituciji široko diskrecijsko pravico pri izbiri informacij, ki so po njuni presoji upoštevne v protidampinški preiskavi. Svet trdi, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo očitnost možne napake v presoji in, natančneje, ni uporabilo preizkusa verodostojnosti, ki ga je razvila sodna praksa. Zlasti naj ne bi preverilo, ali so dokazi, ki jih je predložila skupina Giant, zadostovali za sklep, da je bila presoja institucij med preiskavo neverodostojna. Komisija trdi, da ona določa, katere so „potrebne“ informacije in kakšne so posledice, če se te informacije ne predložijo. Dolžnost Splošnega sodišča ni bila ponovno opraviti preiskavo ali ugotovitve institucij nadomestiti s svojimi lastnimi.

38. Družba Giant najprej trdi, da prvi in drugi pritožbeni razlog nista dopustna, saj se nanašata na presojo dejstev, ki jo je opravilo Splošno sodišče, ta pa ne spada v pristojnost Sodišča v okviru obravnavanja pritožbe. Podredno trdi, da bi bilo treba pritožbena razloga, ki ju je predstavilo združenje EBMA, zavrniti kot neutemeljena.

2. Presoja

a) Dopustnost

39. Najprej je treba proučiti dopustnost prvih dveh pritožbenih razlogov, ki jo družba Giant izpodbija.

40. V zvezi s tem je treba spomniti, da iz sodne prakse Sodišča izhaja, da je samo Splošno sodišče pristojno za ugotavljanje in presojo dejanskega stanja ter načeloma za presojo dokazov, ki jih je sprejelo za utemeljitev tega dejanskega stanja. Presoja dejanskega stanja in dokazov torej razen v primeru izkrivljanja teh elementov ni pravno vprašanje, ki bi bilo predmet nadzora Sodišča. Vendar je Sodišče, ko Splošno sodišče ugotovi ali presodi dejansko stanje, pristojno, da na podlagi člena 256 PDEU opravi nadzor nad pravno opredelitvijo tega dejanskega stanja in pravnimi posledicami, ki jih je iz njega izpeljalo Splošno sodišče.[16]

41. V obravnavani zadevi združenje EBMA v okviru svojih prvih dveh pritožbenih razlogov Splošnemu sodišču očita, da je napačno uporabilo pravo pri uporabi člena 18(1) osnovne uredbe. Prvič, pri svoji presoji na osnovi te določbe naj bi uporabilo napačno pravno analizo; drugič, narobe naj bi presodilo sodelovanje družbe Giant ob upoštevanju te določbe; in tretjič, Komisiji naj bi naložilo preveliko breme. Četrtič, združenje EBMA Splošnemu sodišču očita, da je prekoračilo svojo nadzorno pristojnost s tem, da ni upoštevalo diskrecijske pravice, ki jo imata instituciji. Vendar pa je treba ugotoviti, da vsi ti očitki nesporno izhajajo iz pravnih vprašanj, ki so predmet nadzora Sodišča.

42. Če se očitki, predstavljeni v okviru prvih dveh pritožbenih razlogov, ne nanašajo na ugotovitev dejanskega stanja, ki jo je opravilo Splošno sodišče, temveč na kršitve prava, jih je treba obravnavati kot dopustne. Če pa očitki, ki so jih predstavili združenje EBMA ali instituciji v okviru prvih dveh pritožbenih razlogov, vsebujejo trditve, ki se nanašajo na presojo elementov dejanskega stanja, ki jo je opravilo Splošno sodišče, je te trditve treba obravnavati kot nedopustne.

b) Vsebinska presoja

1) Prvi trije očitki v zvezi z neustrezno uporabo člena 18(1) osnovne uredbe

i) Člen 18(1) osnovne uredbe in pojem „potrebne informacije“

43. Člen 18(1) osnovne uredbe, naslovljen „Nesodelovanje“, institucijam dovoljuje uporabo dostopnih dejstev, če zainteresirana stranka ne dovoli dostopa do potrebnih informacij ali jih ne predloži v rokih, določenih s to uredbo, ali če močno ovira preiskavo. Uporaba dostopnih dejstev je dovoljena tudi, če zainteresirana stranka predloži napačne ali zavajajoče informacije. Iz besedila te določbe je razvidno, da so ti štirje pogoji alternativni, tako da lahko institucije, ko je eden od njih izpolnjen, uporabijo dostopna dejstva, da na njih utemeljijo uvodne ali dokončne ugotovitve.[17]

16 Glej v tem smislu sodbo z dne 12. januarja 2017, Timab Industries in CFPR/Komisija (C-411/15 P, EU:C:2017:11, točka 89 in navedena sodna praksa).

17 V zvezi s tem glej točko 44 sodbe z dne 22. maja 2014, Guangdong Kito Ceramics in drugi/Svet (T-633/11, neobjavljena, EU:T:2014:271). Ista formulacija je bila povzeta v več sodbah Splošnega sodišča, vključno z izpodbijano sodbo (glej točko 61).

44. Najprej je treba poudariti, da je treba to določbo, kot izhaja že iz člena 18(1) osnovne uredbe, obravnavati kot prenos člena 6.8 protidampinškega sporazuma o izvajanju člena VI splošnega sporazuma o carinah in trgovini 1994[18] v pravo Unije ter jo je torej treba v tej povezavi tudi razlagati, kolikor je to mogoče.[19]

45. Nato je treba še izpostaviti, da se ta zadeva nanaša na prvega od štirih zgoraj omenjenih pogojev, ki na podlagi člena 18(1) osnovne uredbe institucijama omogočajo uporabo dostopnih dejstev. Kot izhaja iz točk od 14 do 16 in 21 teh sklepnih predlogov, je namreč v sporni uredbi Svet uporabil člen 18(1) osnovne uredbe zato, ker družba Giant ni predložila informacij, ki jih je Svet štel za potrebne, Splošno sodišče pa je razglasilo sporno uredbo za nično zaradi napačne uporabe omenjene določbe v zvezi s tem.

46. Glede tega je treba ugotoviti, da osnovna uredba (niti nobena druga določba prava Unije) ne ponuja opredelitve pojma „potrebne informacije“. Sodišče se še ni imelo priložnosti izreči o tem pojmu. Vseeno pa daje praksa odločanja organov STO, ki je povzeta v sodni praksi Splošnega sodišča, uporabne napotke za določitev ključnih značilnosti tega pojma.

47. Posebna skupina, ki je bila oblikovana v okviru STO, je tako navedla, da mora biti odločitev, ali se določena informacija opredeli kot potrebna ali ne v smislu člena 6.8 protidampinškega sporazuma, sprejeta ob upoštevanju posebnih okoliščin posamezne preiskave in ne v abstraktnem smislu.[20] Neka informacija, ki v določeni preiskavi lahko igra odločilno vlogo, torej v drugi preiskavi morda ne bo enako upoštevna. Iz tega sledi, da je treba potrebnost določene informacije presojati od primera do primera *in concreto*.

48. Omenjena posebna skupina je navedla tudi, da je treba v smislu iste določbe kot potrebne obravnavati posamezne informacije, ki jih ima zainteresirana stranka in jih organ, zadolžen za protidampinško preiskavo, potrebuje za oblikovanje svojih ugotovitev.[21]

49. Kot izhaja iz točke 44 teh sklepnih predlogov, so ti napotki upoštevni tudi za razlago pojma „potrebne informacije“ v skladu s členom 18(1) osnovne uredbe. Toda pri orisu takega pojma ni mogoče odmisliti zasnove protidampinškega postopka, kot je določen z osnovno uredbo.

50. V zvezi s tem je treba namreč poudariti, da je v okviru osnovne uredbe naloga Komisije kot preiskovalnega organa, da določi zlasti, ali je proizvod, na katerega se nanaša protidampinški postopek, predmet dampinga in se torej ta institucija pri tem ne more razbremeniti enega dela dokaznega bremena, ki ga nosi v tem pogledu, vendar ostaja dejstvo, da s temeljno uredbo Komisiji ni podeljeno pooblastilo za preiskavo, s katerim bi lahko prisilila družbe, da sodelujejo v preiskavi ali predložijo

18 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 189, v nadaljevanju: protidampinški sporazum). Ta sporazum je naveden v prilogi 1 A Sporazuma o ustanovitvi STO, podpisan v Marakešu 15. aprila 1994 in potrjen s Sklepom Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986 – 1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnost (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 80). Besedilo člena 6.8 protidampinškega sporazuma se glasi: „Kadar katera koli zainteresirana stran odkloni dostop do ali sicer ne zagotovi potrebnih podatkov v določenem razumnem času, ali znatno ovira preiskavo, je dovoljeno, da se sprejmejo predhodne in dokončne ugotovitve, pritrdilne ali odklonilne, na podlagi razpoložljivih dejstev.“

19 V zvezi s tem za več podrobnosti glej točke od 34 do 37 mojih sklepnih predlogov v združenih zadevah Changshu City Standard Parts Factory in Ningbo Jinding Fastener/Svet (C-376/15 P in C-377/15 P, EU:C:2016:928) in tam navedene sklice na primere sodne prakse. Glej zlasti sodbo z dne 16. julija 2015, Komisija/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, točke od 44 do 46 in navedena sodna praksa). Natančneje za razmerja med členom 18(1) osnovne uredbe in členom 6.8 protidampinškega sporazuma glej sodbi z dne 4. marca 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Svet (T-409/06, EU:T:2010:69, točka 103), in z dne 22. maja 2014, Guangdong Kito Ceramics in drugi/Svet (T-633/11, neobjavljena, EU:T:2014:271, točka 40).

20 Glej poročilo posebne skupine, ki je bila oblikovana v okviru STO, z naslovom „Koreja – Protidampinške dajatve na uvoz nekaterih vrst papirja s poreklom iz Indonezije“ (WT/DS312/R), sprejeto 28. oktobra 2005, odstavek 7.43. V zvezi s tem glej tudi sodbo Splošnega sodišča z dne 22. maja 2014, Guangdong Kito Ceramics in drugi/Svet (T-633/11, neobjavljena, EU:T:2014:271, točka 46).

21 Glej poročilo posebne skupine, ki je bila oblikovana v okviru STO, z naslovom „Evropske skupnosti – Protidampinški ukrepi za gojenega lososa s poreklom iz Norveške“ (WT/DS337/R), sprejeto 15. januarja 2008, odstavek 7.343. V zvezi s tem glej tudi sodbo Splošnega sodišča z dne 22. maja 2014, Guangdong Kito Ceramics in drugi/Svet (T-633/11, neobjavljena, EU:T:2014:271, točka 46).

informacije. V teh okoliščinah sta instituciji v protidampinških postopkih odvisni od prostovoljnega sodelovanja strank, da jima posredujejo potrebne informacije v določenih rokih. Sodelovanje strank in zlasti njihovi odgovori na protidampinški vprašalnik iz člena 6(2) osnovne uredbe so torej bistveni za potek protidampinških postopkov. [22]

51. Poleg tega člen 18(6) osnovne uredbe določa, da če zainteresirana stranka ne sodeluje ali pa sodeluje le delno, tako da pomembne informacije zaradi tega niso zagotovljene, je lahko izid za to stranko manj ugoden, kot bi bil, če bi sodelovala.

52. Iz teh preudarkov izhaja, da je treba pri uporabi člena 18(1) osnovne uredbe in zlasti pri razlagi pojma „potrebne informacije“ po tej določbi upoštevati različne zahteve.

53. Po eni strani mora biti zagotovljeno, da zainteresirane stranke resnično in polno sodelujejo v preiskavi po svojih najboljših zmožnostih [23] in brez oviranja preiskave. S tega vidika morajo predložiti vse informacije, s katerimi razpolagajo in za katere instituciji ocenita, da jih potrebujeta za oblikovanje svojih ugotovitev. Negativne posledice, ki bi jim lahko bila izpostavljena zainteresirana stranka ob pomanjkljivem ali delnem sodelovanju – v smislu, da se lahko znajde v manj ugodnem položaju od tistega, v katerem bi bila, če bi v preiskavi polno sodelovala – morajo delovati kot spodbuda za polno sodelovanje v preiskavi brez zadržkov.

54. Po drugi strani instituciji od zainteresirane stranke vseeno ne moreta zahtevati, naj predloži podatke, ki očitno niso potrebni za oblikovanje njunih ugotovitev ali ki jih ta ne more priskrbeti, pri čemer pa zahteva, da morajo zainteresirane stranke delovati po svojih najboljših zmožnostih, pomeni, da so dolžne si zelo močno prizadevati. [24]

55. Ob upoštevanju zgoraj navedenega je torej treba presoditi, ali je bil v analizi Splošnega sodišča v izpodbijani sodbi kršen člen 18(1) osnovne uredbe, kot trdi združenje EBMA od podpori institucij.

ii) Presoja analize Splošnega sodišča

56. Iz točke 47 teh sklepnih predlogov izhaja, da je treba opredelitev določene informacije za potrebno in posledično uporabo člena 18(1) osnovne uredbe, kar sta naredili instituciji, presojati z vidika posebnih okoliščin posamezne preiskave. Pri vrednotenju analize, ki jo je opravilo Splošno sodišče v izpodbijani sodbi, je torej treba upoštevati posebne okoliščine te zadeve.

22 Glej v tem smislu sodbo z dne 10. marca 2009, Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP/Svet (T-249/06, EU:T:2009:62, točka 87). Glede postopka izogibanja glej po analogiji sodbo z dne 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 32).

23 Glede zahteve, da morajo zainteresirane stranke delovati po svojih najboljših zmožnostih, da bi institucijama priskrbele potrebne podatke, glej besedilo člena 18(3) osnovne uredbe *in fine*. Glede tega glej tudi odstavek 5 priloge II protidampinškega sporazuma.

24 V zvezi s tem glede člena 6.8 protidampinškega sporazuma glej preudarke v točkah 7.244 in 7.245 poročila posebne skupine, ki je bila oblikovana v okviru STO, z naslovom „Egipt – Dokončni protidampinški ukrepi pri uvozu jeklenih palic za armiranje s poreklom iz Turčije“, sprejetega 1. oktobra 2002.

57. V obravnavani zadevi ni sporno, da je bilo treba skupini Giant in Jinshan v obdobju preiskave obravnavati kot povezani prek njunega skupnega podjetja GP.[25] Kot je ugotovilo Splošno sodišče, je bila v tem obdobju družba GP edina obstoječa povezava med tema skupinama.[26] Poleg tega pa je bila ta povezava v postopku razpustitve – in je bila dejansko razpuščena pred sprejetjem sporne uredbe – saj je bil delež družbe Giant v družbi GP v postopku prodaje.[27] Razen te povezave, ki bi se lahko opredelila kot horizontalna, če je bila skupina Jinshan aktivna tudi v proizvodnji koles, sta skupini v upoštevnem obdobju predstavljali dva ločena subjekta.[28]

58. Glede na opredelitev dveh skupin povezanih strank je Komisija v skladu s svojo prakso od skupine Giant zahtevala, naj izpolni obrazec zahtevka za TGO in nato še protidampinški vprašalnik za družbo Jinshan in za vse družbe njene skupine.

59. Med postopkom je družba Giant sicer trdila, da ji zaradi svoje posredne povezave s skupino Jinshan, ki je omejena na delež v skupnem podjetju GP, ni treba predložiti takšnih informacij in da vsekakor niti ne bi mogla izpolniti zahtevka za TGO in nato še protidampinških vprašalnikov za družbe skupine Jinshan.

60. Kot je Splošno sodišče ugotovilo v izpodbijani sodbi,[29] je družba Giant vseeno predložila celovite informacije o vseh družbah v svoji skupini, vključno z družbo GP, in tudi informacije o skupini Jinshan. Natančneje, predložila je konsolidirane izkaze skupine Jinshan. Kot je Splošno sodišče ugotovilo, je bilo iz teh dokumentov mogoče določiti vse družbe v tej skupini in na podlagi vseh ostalih predloženih informacij sklepati, da je v obdobju, ki je bilo zajeto s preiskavo, med vsemi družbami skupine Jinshan le skupno podjetje GP opravljalo transakcije s skupino Giant.

61. Družba Giant je poleg tega predložila izjavo upravnega odbora družbe Jinshan, ki potrjuje, da edino razmerje med njo in to družbo predstavlja skupno podjetje GP in da niti družba Jinshan niti nobena od njenih odvisnih družb nima nobenega drugega razmerja z družbo Giant.[30]

62. V teh okoliščinah je Splošno sodišče ugotovilo, da je z uporabo dostopnih dejstev za določitev izvozne cene družbe Giant Svet kršil člen 18(1) osnovne uredbe.

63. Združenje EBMA trdi, da je ta sklep napačen.

64. Prvič, Splošnemu sodišču očita, da ni upoštevalo, da je Svet uporabil člen 18 osnovne uredbe za skupino Giant „globalno“, in sicer zato, ker ta ni želela predložiti minimalnih osnovnih informacij o svoji strukturi.

65. Glede tega je vseeno treba opozoriti, da razlaga člena 18(1) osnovne uredbe, ki jo predlaga združenje EBMA – povzeta v točki 31 teh sklepnih predlogov – po kateri bi instituciji lahko to določbo uporabili na tri različne načine, nima podlage niti v besedilu zadevne določbe niti v kateri koli drugi določbi osnovne uredbe in tudi ne v sodni praksi sodišč Unije. Podlage zanjo ni niti v praksi odločanja organov STO v zvezi s členom 6.8 protidampinškega sporazuma.

25 V zvezi s tem člen 2(1), četrti pododstavek, osnovne uredbe za ugotavljanje, ali sta dve stranki povezani, napotuje na opredelitev povezanih strank v členu 143 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307). Ta opredelitev je upoštevna tudi za ugotavljanje obstoja „povezave“ za namen določitve izvozne cene v smislu člena 2(9) osnovne uredbe. Pri obrazcu zahtevka za TGO ter protidampinškem vprašalniku je uporabljena ta opredelitev povezanih strank.

26 Glej točko 89 izpodbijane sodbe.

27 *Ibidem.*

28 Glej prejšnjo opombo *in fine*. Glej tudi točki 10 in 11 teh sklepnih predlogov in točke od 14 do 17 izpodbijane sodbe.

29 Glej točke od 63 do 66 izpodbijane sodbe.

30 Glej točko 67 izpodbijane sodbe.

66. Nasprotno, v nasprotju s trditvami združenja EBMA več elementov kaže, da sta v obravnavani zadevi instituciji uporabili dostopna dejstva v skladu s členom 18(1) osnovne uredbe posebej za določitev izvozne cene skupine Giant.

67. Tako je po eni strani v svojem pismu z dne 21. marca 2013, ki je omenjeno v točki 13 teh sklepnih predlogov, Komisija družbo Giant obvestila o svoji nameri uporabiti člen 18(1) osnovne uredbe in sprejeti ugotovitve na osnovi dostopnih dejstev posebej za določitev izvozne cene. Po drugi strani iz uvodne izjave 131 sporne uredbe izrecno izhaja, da „je bil v zvezi z izvozno ceno uporabljen člen 18(1) osnovne uredbe“.

68. Poleg tega se to, ali je določen podatek potreben ali ne, kot izhaja iz točk 47 in 48 teh sklepnih predlogov, ne ocenjuje abstraktno ali „globalno“, temveč v povezavi z ugotovitvami, ki jih mora sprejeti preiskovalni organ, pri čemer je v obravnavani zadevi to določitev izvozne cene.

69. Seveda instituciji Unije že na začetku preiskave potrebujeta določeno število splošnih informacij o družbah, ki so povezane s proizvajalci izvozniki, da bi lahko določili pravi „obseg“ teh proizvajalcev izvoznikov, ne da bi ob tem morali utemeljevati, da so te informacije potrebne za sprejetje odločitve v skladu z osnovno uredbo.

70. Vendar je v obravnavani zadevi, kot sem opozoril v točki 60 teh sklepnih predlogov, Splošno sodišče ugotovilo, da je poleg celovitih informacij o odvisnih družbah v svoji skupini družba Giant predložila informacije, na podlagi katerih je bilo mogoče določiti vse družbe skupine Jinshan ter tudi vse transakcije, ki so v upoštevnem obdobju potekale med to skupino in skupino Giant. V teh okoliščinah združenje EBMA ne more trditi, da družba Giant ni predložila minimalnih osnovnih informacij glede družbe Jinshan.[31]

71. V teh okoliščinah je treba očitek združenja EBMA, da naj Splošno sodišče ne bi upoštevalo, da je Svet člen 18(1) osnovne uredbe za skupino Giant uporabil „globalno“, po mojem mnenju zavrniti.

72. Drugič, združenje EBMA izpodbija presojo Splošnega sodišča glede sodelovanja družbe Giant v preiskavi. Združenje EBMA v bistvu trdi, da bi Splošno sodišče moralo šteti, da je bila uporaba člena 18(1) osnovne uredbe za družbo Giant upravičena, ker naj ta ne bi sodelovala.

73. V zvezi s tem je treba spomniti, da razen obstoječe povezave med skupino Giant in skupino Jinshan prek podjetja GP, kot sem poudaril v točki 57 teh sklepnih predlogov, ti skupini predstavljata ločena subjekta oziroma konkurenčni skupini. Zaradi tega položaja je skupina Giant med preiskavo, ko je Komisija od nje zahtevala, naj predloži obrazec zahtevka za TGO in protidampinški obrazec za družbe Jinshan in podjetja njene skupine, izpostavila, da teh informacij ne more predložiti.

74. Iz spisa izhaja, da Komisija ni resnično proučila trditve družbe Giant, da ne more predložiti zahtevanih informacij. Nasprotno, vztrajala je, da mora družba Giant odgovoriti na te obrazce za družbo Jinshan in njene družbe ter da bo uporabila člen 18(1) osnovne uredbe, če ne bo prejela odgovora.

31 Ta zadeva se v tem razlikuje od zadeve, v kateri je bila izdana sodba z dne 22. maja 2014, Guangdong Kito Ceramics in drugi/Svet (T-633/11, neobjavljena, EU:T:2014:271). V tej sodbi je Sodišče ugotovilo, da instituciji nista storili napake, ko sta uporabili dostopna dejstva v skladu s členom 18(1) osnovne uredbe, saj zainteresirana stranka ni sporočila imen dveh odvisnih družb v zadevni skupini, kar je pomenilo, da ni predložila popolnih in zanesljivih podatkov, ki bi preprečili vsakršno negotovost glede natančne sestave celotne skupine družb (glej točko 49 te sodbe).

75. Ob tem ni dvoma, da omenjeni obrazci vsebujejo zelo podrobna vprašanja. Da bi takšne obrazce lahko ustrezno izpolnili, je treba imeti dostop do zelo natančnih tržnih podatkov, ki so pogosto zaupni. Običajno neko podjetje nima (in po pravilih konkurence naj niti ne bi imelo) dostopa do vseh teh informacij o konkurenčni skupini. V teh okoliščinah, čeprav sicer ni izključeno, da bi družba Giant lahko pridobila nekatere od zahtevanih informacij o družbi Jinshan in njeni skupini, od nje ni bilo mogoče pričakovati, da bi razpolagala z vsemi potrebnimi informacijami za izpolnitev zahtevanih obrazcev za družbo Jinshan in njeno skupino.

76. Kot sem poudaril zgoraj,[32] so v protidampinški preiskavi zainteresirane stranke dolžne resnično in polno sodelovati, tako da delujejo po svojih najboljših zmožnostih. Predložiti morajo namreč vse informacije, *s katerimi razpolagajo* in ki so po oceni institucij potrebne za njun postopek določanja. Vendar je treba o uporabi člena 18(1) osnovne uredbe presojati od primera do primera in pri tem upoštevati okoliščine v obravnavani zadevi.

77. Za obravnavani primer je sicer značilno zelo posebno stanje, v katerem: prvič, je bilo razmerje med povezanima strankama horizontalno; drugič, je bilo skupno podjetje, ki je predstavljalo edino obstoječo povezavo med omenjenima strankama, v postopku prodaje, tako da je bila ta povezava v postopku razpustitve; tretjič, zadevna zainteresirana stranka je polno sodelovala v preiskavi, kar se tiče nje, in je predložila tudi informacije o stranki, ki je z njo povezana; četrtič, poudarila je, da o stranki, ki je z njo povezana, ne more predložiti zelo podrobnih podatkov, ki jih od nje zahtevata instituciji.

78. V takšnem primeru ocenjujem, da bi instituciji morali upoštevati, da se družba Giant sklicuje na to, da ne more upoštevati zahtevanih informacij, in bi morali nato po potrebi pojasniti, katere specifične informacije nujno potrebujeta za oblikovanje svojih ugotovitev. Nato bi morali preveriti, kako bi lahko družba Giant, če bi delovala po svojih najboljših zmožnostih, priskrbela te informacije.

79. V zvezi s tem po eni strani poudarjam, da sta instituciji na splošno dolžni strankam, ki so zajete v preiskavo, določiti, katere podatke morajo predložiti.[33]

80. Po drugi strani je treba ugotoviti, da je v točki 69 izpodbijane sodbe Splošno sodišče poudarilo, da Svet niti v svojih pisanjih niti na obravnavi ni znal natančno navesti, katere dodatne informacije bi poleg tistih, ki jih je družba Giant predložila med preiskavo družb v skupini Jinshan, morda lahko bile potrebne za izračun izvozne cene skupine Giant. Na osnovi te ugotovitve je Splošno sodišče sklenilo tudi, da družbi Giant ni mogoče očitati, da ni predložila nekaterih informacij, ki so bile na osnovi ohlapnih navedb označene kot potrebne, sploh ker je neobstoj razmerja med družbo Giant in družbami skupine Jinshan jasno omajal trditve glede potrebnosti odgovorov na protidampinški vprašalnik za zadnjenavedene družbe. Glede tega poudarjam še, da je bilo med obravnavo pred Sodiščem Svetu postavljeno enako vprašanje in da ta nanj ni uspel zadovoljivo odgovoriti.

81. Ob branju uvodne izjave 131 sporne uredbe se zdi, da sta instituciji ocenili, da bi družba Giant morala predložiti informacije o proizvodnji, obsegu prodaje in izvoznih cenah v Unijo, ki so jih za zadevni izdelek v upoštevnem obdobju dosegle družbe skupine Jinshan. Združenje EBMA v pritožbi kot primer informacije, ki bi jo bilo treba preveriti, omenja možen obstoj dogovorov o razdelitvi trga ali skupnih cenovnih politikah med skupinama Giant in Jinshan. Toda če so bile to tiste informacije, ki sta jih instituciji potrebovali, bi jih ob posebnih okoliščinah te zadeve, kot so opisane v točki 77 teh sklepnih predlogov, morali natančno zahtevati in preveriti, ali bi družba Giant ob delovanju po svojih najboljših zmožnostih razumno zmogla predložiti več kot samo tiste informacije, ki jih je že predložila. V takšnih okoliščinah pa instituciji ne bi smeli prezreti, na kratko, vseh podrobnih informacij, ki jih je družba Giant že predložila.

32 Glej točke 47, 48, 53 in 54 teh sklepnih predlogov.

33 V zvezi s tem glej odstavek 1 Priloge II protidampinškega sporazuma, ki določa, da morajo preiskovalni organi preiskovanim strankam določiti „informacije, ki jih zahtevajo“ od njih.

82. V zvezi s tem je treba opozoriti, da čeprav so stranke v protidampinškem postopku načeloma dolžne v skladu s členom 6(2) temeljne uredbe odgovoriti na vprašalnik Komisije, iz člena 18(3) te uredbe izhaja, da informacij, ki so predložene v drugi obliki ali drugem dokumentu, ni treba zanemariti, kadar so izpolnjeni štirje pogoji, ki so našteti v tem členu. [34]

83. Iz prej navedenih preudarkov izhaja, da Splošno sodišče ni narobe presodilo sodelovanja družbe Giant in v zvezi s tem ni kršilo člena 18(1) osnovne uredbe.

84. Tretjič, združenje EBMA Splošnemu sodišču očita, da je kršilo člen 18(1) osnovne uredbe s tem, da je institucijama napačno naložilo preveliko breme dokazovanja potrebnosti minimalnih osnovnih zahtevanih informacij o povezanih družbah, ki sodelujejo pri proizvodnji ali prodaji zadevnega izdelka.

85. Toda iz prej navedenih preudarkov izhaja, da je ta očitek ravno tako treba zavrniti. Kot sem že večkrat poudaril, sta instituciji namreč nedvomno dolžni presoditi potrebnost določene informacije za oblikovanje njunih ugotovitev.

86. Vendar je v obravnavani zadevi Splošno sodišče ugotovilo, da je družba Giant o svoji povezani stranki predložila osnovne informacije, ki so v posebnem položaju, kot je ta v obravnavani zadevi, institucijama zadostovale za oblikovanje ugotovitev o izvozni ceni.

87. Nazadnje je treba odgovoriti še na dve trditvi, ki ju je Svet navedel v svojem odgovoru na pritožbo. Prvič, trditev, v skladu s katero naj bi Splošno sodišče neupravičeno razglasilo, da zahtevane informacije niso bile potrebne, je treba šteti za nedopustno v delu, s katerim se dvomi o presoji dejanskega stanja, ki jo je opravilo Splošno sodišče. Drugič, za trditev, v skladu s katero naj bi Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je menilo, da sta instituciji uporabili člen 18(1) osnovne uredbe, ker jima je skupina Giant sporočila napačne in zavajajoče informacije, je treba ugotoviti, da izhaja iz napačnega branja izpodbijane sodbe, saj ta sodba ne vsebuje nobenih takšnih preudarkov. [35]

88. Ob upoštevanju vseh zgoraj predstavljenih preudarkov ocenjujem, da je treba očitke, ki jih je navedlo združenje EBMA in se nanašajo na to, da je Splošno sodišče napačno uporabilo člen 18(1) osnovne uredbe, zavrniti.

2) Prekoračitev pristojnosti za sodni nadzor s strani Splošnega sodišča

89. Združenje EBMA trdi, da naj bi Splošno sodišče prevzelo vlogo institucij, ko je iz predstavljenih delnih dokazov izpeljalo sklepe, s tem pa naj ne bi upoštevalo njune široke diskrecijske pravice in naj bi prekoračilo svojo pristojnost za sodni nadzor.

34 Glej točko 150 sodbe z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP (C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78). V tej sodbi je Sodišče potrdilo analizo Splošnega sodišča, ki je v sodbi z dne 10. marca 2009, Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP/Svet (T-249/06, EU:T:2009:62, točki 90 in 91), razsodilo, da v skladu s členom 18(3) osnovne uredbe stranki, kadar ni odgovorila na vprašalnik, vendar je zagotovila informacije v drugem dokumentu, ni mogoče očitati nesodelovanja, prvič, če zaradi morebitnih pomanjkljivosti ni pretirano oteženo doseganje razumno točnih ugotovitev, drugič, če so informacije pravočasno predložene, tretjič, če so preverljive, in četrtič, če je stranka sodelovala po svojih najboljših zmožnostih.

35 Nasprotno, v točkah od 71 do 75 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče analiziralo elemente, ki mu jih je predložil Svet, in v točki 76 iste sodbe odločilo, da na njihovi podlagi, če se obravnavajo posamično ali skupaj, v obravnavani zadevi ni mogoče šteti, da so bile informacije, ki jih je družba Giant predložila v zvezi z izvozno ceno, napačne ali zavajajoče.

90. V zvezi s tem je treba spomniti, da imajo v skladu z ustaljeno sodno prakso institucije na področju skupne trgovinske politike in predvsem ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti gospodarskih, političnih in pravnih razmer, ki jih morajo preučiti. Tako mora biti sodni nadzor take presoje omejen na preverjanje, ali so bila postopkovna pravila spoštovana, ali je bilo dejansko stanje, ki se upošteva pri izpodbijani izbiri, pravilno ugotovljeno in ali ne gre za očitno napako pri presoji dejstev ali za zlorabo pooblastil. [36]

91. Vendar je treba opozoriti, da imata instituciji sicer res široko diskrecijsko pravico, ki zajema tudi določitev podatkov, ki jih potrebujeta za sprejetje svojih ugotovitev, kar pa vseeno ne pomeni, kot izhaja iz točke 54 teh sklepnih predlogov, da lahko od zainteresirane stranke zahtevata kakršne koli podatke ali da njuna možnost uporabe dostopnih dejstev v skladu s členom 18(1) osnovne uredbe ni podvržena določenim omejitvam.

92. V obravnavani zadevi je Splošno sodišče na osnovi elementov v spisu ter ugotovitev, do katerih je prišlo med postopkom, ki je potekal pred njim, odločilo, da je v posebnem položaju, kot je ta v obravnavani zadevi, Svet kršil člen 18(1) osnovne uredbe. Svet namreč ne bi smel uporabiti dostopnih dejstev za določitev izvozne cene družbe Giant v položaju, v katerem so po eni strani podatki, ki jih je ta predložila, omogočali izračun takšne cene, po drugi strani pa Svet ni mogel določiti, katere dodatne informacije bi bile potrebne za ta namen.

93. V teh okoliščinah menim, da Splošno sodišče ni prezrlo diskrecijske pravice, ki jo imata instituciji, in ni prekoračilo svoje pristojnosti za sodni nadzor.

94. Iz vseh prej predstavljenih preudarkov po mojem mnenju sledi, da je treba prva dva pritožbena razloga pritožbe, ki jo je vložilo združenje EBMA, zavrniti.

B. Tretji pritožbeni razlog

95. S tretjim pritožbenim razlogom združenje EBMA izpodbija točke od 79 do 91 izpodbijane sodbe, v katerih je Splošno sodišče odločilo, da se Svet pri upravičevanju zavrnitve uporabe individualne protidampinške dajatve za družbo Giant ni mogel sklicevati na tveganje izogibanja. Pri oblikovanju tega sklepa se je Splošno sodišče oprlo na tri razloge.

96. Prvič, Splošno sodišče je izpostavilo, da je Svet potrdil, da pogoji iz člena 9(5), drugi pododstavek, osnovne uredbe pri proučitvi položaja družbe Giant niso bili upoštevani in da ta institucija ni izkoristila nobene druge določbe iz osnovne uredbe, ki bi določala, da bi obstoj tveganja izogibanja lahko upravičeval zavrnitev dodelitve individualne protidampinške dajatve proizvajalcu izvozniku. V teh okoliščinah je Splošno sodišče menilo, da se Svet pri utemeljitvi uporabe stopnje dajatve, ki se uporablja na državni ravni, ne more sklicevati na takšno tveganje. [37]

97. Drugič, Splošno sodišče je menilo, da se Svet za zavrnitev dodelitve individualne protidampinške dajatve ni mogel opreti na zgolj hipotetično tveganje izogibanja, ki naj bi bilo neločljivo povezano s konceptom „povezanih družb“. V podporo svojemu razlogovanju se je Splošno sodišče sklicevalo na prakso odločanja Organa STO za reševanje sporov, po kateri tveganje, da bo dodelitev individualnih protidampinških dajatev neučinkovita v boju proti dampingu, samo po sebi ne opravičuje določitve stopnje dajatve, ki se uporablja na državni ravni, proizvajalcem izvoznikom. [38]

36 Glej med drugim sodbo z dne 7. aprila 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava in drugi/Svet in Svet/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P in C-193/14 P, EU:C:2016:209, točka 34 in navedena sodna praksa).

37 Točki 81 in 82 izpodbijane sodbe.

38 Točki 83 in 84 izpodbijane sodbe in tam navedena poročila Organa STO za reševanje sporov.

98. Tretjič, Splošno sodišče je razsodilo, da bi instituciji na osnovi informacij, s katerimi sta razpolagali v času sprejetja sporne uredbe, vsekakor morali skleniti, da med skupino Giant in skupino Jinshan ni tveganja izogibanja. Splošno sodišče je namreč menilo, da je bil umik družbe Giant iz družbe GP takšen, da je prekinil edino obstoječo povezavo med skupino Giant in skupino Jinshan ter torej odpravil obstoječe tveganje izogibanja zaradi obstoja omenjene povezave med tema dvema skupinama. [39]

1. Povzetek trditev strank

99. Združenje EBMA meni, prvič, da je Splošno sodišče sklep, da se v obravnavani zadevi instituciji ne moreta sklicevati na tveganje izogibanja, utemeljilo na napačni predpostavki, da se ta zadeva nanaša na določitev izvozne cene. [40]

100. Drugič, po mnenju združenja EBMA, če je več družb povezanih, kot sta v obravnavani zadevi skupini Giant in Jinshan, vedno obstaja tveganje izogibanja, če kateri od povezanih subjektov pridobi ugodnejšo protidampinško dajatev od drugega subjekta iste skupine. Iz tega naj bi izhajalo, da naj trditve iz izpodbijane sodbe glede hipotetičnega tveganja izogibanja med nepovezanimi družbami v bistvu ne bi bile veljavne in da naj bi bile pravno napačne. Zaskrbljenost institucij glede izogibanja povezanih družb bi bila v tej zadevi torej utemeljena. Poleg tega naj sklicevanje Splošnega sodišča na sklepe Organa STO za reševanje sporov ne bi bilo upoštevno.

101. Tretjič in nazadnje, združenje EBMA trdi, da ni mogoče izključiti, da sta bili skupini Giant in Jinshan v obdobju preiskave povezani na način, ki presega tisto, kar je mogoče ugotoviti iz vprašalnikov za družbe skupine Giant in iz konsolidiranih izkazov družbe Jinshan.

102. Najprej, Svet se strinja s tem pritožbenim razlogom. Nato dodaja, da naj bi Splošno sodišče kršilo člen 9(5) osnovne uredbe. V zvezi s tem navaja, da člen 9(5)(e) te uredbe predvideva, da lahko pri izvozu iz držav, ki nimajo tržne ekonomije, kot je na primer Kitajska, obstaja tveganje izogibanja. Ta možnost naj bi bila predvidena v osnovni uredbi za primer vmešavanja države. Prav za takšen primer naj bi šlo pri skupini Giant, saj je v upoštevnem obdobju kitajska vlada imela v lasti 33,13 % družbe Jinshan, pri čemer skupina Giant te informacije med preiskavo ni sporočila. Tveganje izogibanja iz člena 9(5)(e) omenjene uredbe naj bi bilo poleg tega omenjeno tudi v uvodni izjavi 114 sporne uredbe.

103. Družba Giant je najprej poudarila, da tretji pritožbeni razlog ni dopusten, saj se, ravno tako kot prvi in drugi pritožbeni razlog, po njenem mnenju nanaša na presojo dejanskega stanja, ta pa ne sodi v pristojnost Sodišča v okviru obravnavanja pritožbe. Podredno družba Giant meni, da tretji pritožbeni razlog ni utemeljen.

2. Presoja

104. Najprej je treba z vidika sodne prakse, ki sem jo navedel v točki 40 teh sklepnih predlogov, proučiti ugovor nedopustnosti, ki ga je v zvezi s tretjim pritožbenim razlogom združenja EBMA vložila družba Giant.

105. Glede tega ocenjujem, da se ob prvih dveh očitkih, ki sta povzeta v točkah 99 in 100 teh sklepnih predlogov, nedvomno postavljajo pravna vprašanja, ki jih Sodišče v pritožbi lahko prepozna. Ta dva očitka namreč izpodbijata prvi dve pravni premisi v razlogovanju Splošnega sodišča. Namen drugega očitka je tudi izpodbijati upoštevnost sklicevanj na prakso odločanja Organa STO za reševanje sporov, ki jih vsebuje izpodbijana sodba.

39 Točke od 85 do 89 izpodbijane sodbe.

40 Glej točko 32 teh sklepnih predlogov.

106. Namen tretjega očitka, ki je povzet v točki 101 teh sklepnih predlogov, pa je, nasprotno, izpodbijati ugotovitev dejanskega stanja v točki 89 izpodbijane sodbe, po kateri naj bi skupno podjetje GP predstavljalo edino obstoječo povezavo med skupino Giant in skupino Jinshan. Ta očitek je torej treba razglasiti za nedopusten.

107. Z vsebinskega vidika najprej poudarjam, da je treba prvi očitek, po katerem naj bi se Splošno sodišče opiralo na napačno premiso, da naj bi se zadeva nanašala na določitev izvozne cene, zavrniti ob upoštevanju preudarkov, ki sem jih opisal v točkah od 64 do 67 teh sklepnih predlogov. Iz teh preudarkov namreč izhaja, da ta premisa ni napačna.

108. Za ostalo ugotavljam, da združenje EBMA s svojimi trditvami ne izpodbija resnično ugotovitve iz točke 85 izpodbijane sodbe, temelječe na elementih iz točk od 86 do 88, ki ji sledijo, v skladu s katero so informacije, s katerimi sta instituciji razpolagali *v času sprejetja izpodbijane uredbe, vsekakor* zadostovale za ugotovitev, da med skupino Giant in skupino Jinshan ni tveganja izogibanja. Združenje EBMA posebej pravno ne izpodbija ugotovitve Splošnega sodišča iz točke 89 izpodbijane sodbe, po kateri je bilo z umikom družbe Giant iz družbe GP odpravljeno takšno obstoječe tveganje izogibanja.

109. Ta ugotovitev pa sama po sebi zadostuje za utemeljitev sklepa iz točke 90 izpodbijane sodbe, v skladu s katerim se v obravnavani zadevi Svet pri utemeljevanju zavrnitve individualne protidampinške dajatve za družbo Giant ni mogel sklicevati na tveganje izogibanja.

110. Iz navedenega sledi, da bi sklep iz točke 90 izpodbijane sodbe ostal veljaven tudi ob domnevi, da bi bili preudarki v točkah od 82 do 84 izpodbijane sodbe napačni. V teh okoliščinah je treba po mojem mnenju trditve, usmerjene proti tem točkam, razglasiti za brezpredmetne.

111. Nazadnje, glede trditev Sveta, ki so povzete v točki 102 teh sklepnih predlogov, je treba spomniti, da je iz členov 172, 174 in 178(1) in (3), drugi stavek, Poslovnika, ki jih je treba razlagati skupaj, razvidno, da se z odgovorom na pritožbo, vloženim v skladu s členom 172 Poslovnika, ne more predlagati razveljavitev izpodbijane sodbe iz razlogov, ki so drugačni in niso odvisni od tistih, navajanih v pritožbi; taki razlogi se lahko uveljavljajo le v okviru nasprotne pritožbe. [41]

112. Vendar pa je treba ugotoviti, da v okviru tretjega pritožbenega razloga združenje EBMA nikjer ni izpostavilo kršitve člena 9(5) osnovne uredbe. V teh okoliščinah ocenjujem, da je razlog, ki ga navaja Svet v svojem odgovoru na pritožbo, drugačen in neodvisen razlog za razveljavitev izpodbijane sodbe, ki ga je treba razglasiti za nedopusten.

113. Ta razlog po mojem mnenju tudi vsekakor ni utemeljen. Svet namreč ni uspel resnično izpostaviti kršitve določbe – člena 9(5) osnovne uredbe – ki, kot je tudi priznal pred Splošnim sodiščem, [42] v obravnavani zadevi ni bila uporabljena v zvezi z družbo Giant. Poleg tega je sklicevanje na uvodno izjavo 114 sporne uredbe očitno zunaj konteksta, saj so v tej uvodni izjavi le naštete upoštevne določbe osnovne uredbe.

114. Iz vsega navedenega po mojem mnenju izhaja, da je treba zavrniti tudi tretji pritožbeni razlog združenja EBMA in, posledično, da je treba zavrniti pritožbo v celoti.

41 V zvezi s tem glej sodbi z dne 10. novembra 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisija (C-449/14 P, EU:C:2016:848, točke od 97 do 102), in z dne 30. maja 2017, Safa Nicu Sepahan/Svet (C-45/15 P, EU:C:2017:402, točke od 20 do 22).

42 Glej točko 82 izpodbijane sodbe.

VII. Predlog

115. Glede na navedeno Sodišču predlagam, naj odloči:

1. Pritožba se zavrne.

2. Združenje European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) poleg svojih stroškov nosi stroške družbe Giant (China) Co. Ltd.

3. Svet Evropske unije in Evropska komisija nosita vsak svoje stroške.